

EGYETÉRTÉS

Csávolszky Lajos tulajdonos és felelős szerkesztő.

Kossuth Ferenc főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 38. Telefon száma 63-54.

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 38. Telefon száma 63-54.

1896. HARMINCZADIK ÉVFOLYAM. TELEFON 6354

Pénz-... a legmagasabb öst... kőtelezővnyre...

Magyar Asztal... szavanytársaság... Andrássy-ut 30. sz.

SEITZ... szám.

1896. bez... az 1896. bez... eladása iránt a...

Table with 2 columns: Ft, Ft. Rows: 3000 12.500, 4000 12.500, 4000 7.500, 7000 20.000

Pérez... Bónat... Ft Ft

1896. bez... az 1896. bez... eladása iránt a...

1896. bez... az 1896. bez... eladása iránt a...

A gyöngye erő.

Ti dicsőségre síttek, ellenállhatlan hatalmu kormányfőid, ti pártatlan választási győzelmek kivívott mamelekhadak...

Késztől különös méltatlanság épen Lueger utól, hogy a sokszoros választási visszavonások miatt is borsot igyekeztek törni...

Az indiszkréciók dívatja.

Hugo Viktor levelei, melyeknek első kötete a minap jelent meg, sokkal kevesebb kavarást fel az érdeklődést, mint gondoln lehetett.

Nem törődik Hugo Viktorral, mert valószínűleg a letelepedésben. Soha oly bőséges aratást az emlékiratokban, mint manapság!

mozgák el önököt — kiengesztelésnek czímén. Ima, a Fremdenblatt, a legfőbb osztrák félhivatalos ünnepiesen megmagyarázza, hogy annak, a mi az osztrák parlamentben történt, nincs magyarellenes jelentősége...

Vajon ez a szerföltött durva és túlságosan elsietett lecke-készítés, melyben az osztrák politika tényezői a mi meg sem alakult parlamenti többségünknek részesítették...

száma szállítsák az indiszkréciókat. Az indiszkréció pedig mindig kedves volt az embereknek; de oly mértékben, mint ma, talán soha.

raltan többség alighanem agyongyözte magát. Ezekben az időkben, a mikor a nemzetiség lét nagy problémát követelt a megoldást, mikor legjobban javunkért és nékülözhetlen életfeltételeinkért kell kapzni szomszédaink és régi ellenségeink ellen...

Itt láthatjuk legjobban, hogy az örökös pártmonopolium és a Tisza-rendszer hagyományja a kormányhatálon körül micsoda utálatos buta babonát fejlesztett ki, mely a kormányon erejével eszéről fel a nemzet erejét és a memelutöbbség nagyságában látja kifejezve a nemzet tekintélyét...

mikor az újságíró maga mondta el az eseményeket, most a főszerkesztők mondják el, így köztelenebb a hangja, gazdagabb a személyes részletekben, pikánsabb és indiszkrétebb.

álta osztrák rabszolgaságra kötelezett többségben is fölébred valamely lázongó spartakusi érzelem és az óriási kormánypart saját belső válságával korrigálja meg némileg azt a fatális helyzetet, melyet épen óriási választási győzelmével teremtett.

Budapest, november 19. Bécsi diplomáciai körökben, mint onnan jelentik, mint határozottabb alakot ölt az a hír, hogy gróf Kapizsitz nagykövet Lesz Oroszország külügyminiszter.

A bécsi lapok a kiegyezésről. A bécsi lapok mai számukban majdnem kivétel nélkül a kiegyezéssel s az a vitával foglalkoznak, a mely e fölött a kérdés fölött a bécsi képviselőházban folyott.

A Neue Freie Presse egész nyitlan bevallja, hogy nem is a váim- és kereskedelmi szerződés felmondása, hanem a keletkezés, az, a mely a kedélyeket annyira elmegeztette, Auszria érdeke az, hogy Magyarország annyit fizessen, a mennyit fokozottabb és fejlettebb teherviselési képességgel elbírn.

Itt láthatjuk legjobban, hogy az örökös pártmonopolium és a Tisza-rendszer hagyományja a kormányhatálon körül micsoda utálatos buta babonát fejlesztett ki, mely a kormányon erejével eszéről fel a nemzet erejét és a memelutöbbség nagyságában látja kifejezve a nemzet tekintélyét...

A Fremdenblatt Magyarországot védő Luegerék ellenében, hogy pedig a baloldali, mint más pártok is buzgó igyekezetek lehetnek megvédeni az osztrák gazdasági érdekeket a dualizmus alapján, ebből époly kevésbé lehet következtetni a magyarellenességre, a mint mi sem veltükjézzünk néven a magyar pártoknak a kiegyezés kérdésében követelt magatartását.

lehet is észlelni e téren — ha nem idegenkedésnek a festés tulajdonát. Szellemünk pozitív irányu és az igazságot csak a tények igazságában látja. Szeretjük, a mi szenzációzok, de csak úgy, ha egyszeresimind valóság. Az akarjuk, hogy igazság idegenkedj; de csak a való dolgok tudnak reánk hatni.

Es hol találhatók meg bensőbb egyesülésben és a valószágot és az igazságot, ha nem a letelepedésekben? Mi felel meg jobban a tények igazsága és a szenzációzok után való vágyunk, ha nem a vallomások tartalmával emlékirat! Hogy lehetünk tanu a lélek közvetlen megnyilatkozásának és az indiszkrézió részleteknek, ha nem a bizalmas levelezések olvasásával?... A szenzációzók különböző megengedtek is vannak, csak az indiszkréziókból, a bizalmas részletekből és a mulattató apróságokból jussunk bő részünk. Ez kárpótolt mindenért; de azért nem engedjük magunkat kárpótolni semmivel.

ellenesége színezet ellen bizonyára nem lehetett többször arról, hogy Lueger animózus és irányatos intencióz támogatásra találtak volna. A ház tehát nem hozott határozatot a Luegerizmus szellemében. Mi tiszteljük és becsüljük a magyarok önrésztét és kitartását annak megvédésében, a mivel államuk érdekeinek tartoznak. Azonban kívánjuk, hogy engedjék meg, hogy mi is hasonló erényekkel bírjunk. Szóvalossá tartsanak szemben, a kikkel oly szoroson egyesülünk és egyesülve akarunk maradni, ily követelésekkel kértelenül felépítünk. Azokat, a kik magyarellenes érzelmeiket vallanak, Ausztriával azonosítan. Amint tesz, mint az igazságos események nyugodtabb fellegására és arra a hangulatra visszatérni, a mely inkább lehetővé teszi a kölcsönös állapotok igazságos megítélését. Ennekövé nem is fogjuk tovább fejtegetni, hogy honnan dobták az első követ, mely oly nagy hullámokat vert, hogy nálunk a Lueger-frakcióz sietett azokon magának tetszelegve ringani. A magyar kormányt ez a szemérményesség semmi esetben nem éri: ez annál is inkább megnyugtatóssal tölt el bennünket, minthogy mi a kabinetek további bizalomteljes együttműködésében oly kiegyezés lehetőségeit látjuk, a mely mindkét félnek megfelel.

A Reichswehr nem igen dicsőíthetők a magyarbarátságával. Most is a vita feloldozásért Magyarország okozza. Azt mondja, hogy Magyarország is felmondta volna a váim- és kereskedelmi szerződést, ha a parlament már ültetnének s hogy az osztrák parlamentben ép az anti-liberálisok lettek az indítványt, arról Auszria és gróf Badieni nem tehet. Mert hogy az antiszemita lettek az indítványt, az inkább az elvetésre, mint az elfogadásra lett volna indok. Luegerék kitörését nem szabad ép most oly tragikusnak venni, mert lisz már mikor is megtörtént és soha sem velték tragikusnak. Meg aztán Auszria ellen a magyar parlamentben nem intéztek a legbrutálisabb támadásokat? Ha igaznak bizonyulna a hír, hogy báró Bánffy Dezső állása megrendült, az nagy veszedelmét jelentene. Ma Magyarországon Bánffy az egyetlen ember, a ki olyan kiegyezést hozhatna létre, mely mind a két felet kiegyeltesít.

A Wiener Tagblatt a kérdést tisztán az osztrák belpolitika szempontjából fogja fel s sokkal inkább félti Ausztriát a váim- és kereskedelmi szerződés megújulása esetében, mint Magyarországot. Keményen kiköl Lueger és Pattai ellen, a kik a viszonyt Magyarországgal megromtani akarják.

KÜLFÖLDI SZEMLE.

Párisban néhány nappal ezelőtt „La futura debacé”, azaz „A jövőendő összeomlás” címen egy könyv jelent meg, a melynek szerzője magát Nery Gusztyánnak nevezi s azt állítja, hogy egykor kapitány volt. A beavatott körökben elenben azt hiszik, hogy a mógiót az álmy mógiót Galilét tábornok rejtőzik, s hivatoznak előző esetekre, a melyeknél a lapok mindig a tábornokot neveztek meg spiritus rectorának a nélkül, hogy a tábornok ezt megegyeztetten volna. A könyv nagy katonai tudással van irva. Azt mondja, hogy a franciaizáció csupa hazaszeretelből annyi reformot valóítottak meg a hadseregben, hogy az még a szakemberekben sem változott vérsé s ép azért a legmagasabb katonai körökben is meg vannak győződve arról, minő keveset ér a reformoknak legnagyobb része. A hadügyminisztereknek az volt a legnagyobb törekvésük, hogy minél nagyobb tömeget állíthassanak szembe a nemekkel s hogy ez minél gyorsabb legyen a mozgásában. A tömeg és a gyorsaság volt a hadügyminiszterek álma s még Freycinet állította fel tanúságul az 1870—71-ik évi háborúból. Első sorban a vezérkart kellett volna újra szervezni, a mi azonban mind ez ideig nem történt meg. Tíz évvel ezelőtt Séguin azt írta, hogy a lassuság volt az, a mi 1870-ben tönkre tett bennünket, a jövő háboruban tönkre fog tenni az elhamarkodás, mert az új hadsereg a régi centralizáltus apparátussal nem vezethető. Néhány eszedek előtt azt tanádják meg, hogy hobera mine-

szetes és a ledek melyből fakad. Nem dicsőíthetünk minden tulajdonságunkkal; de azért vajmi kevéssé áll hatalmunkban, hogy kiirtsunk magunkból az ilyenek. Salgó Ernő.

MARJAY GRÓF.

— FRANCZIA REGÉNY. — 68 HATODIK RÉSZ.

— Nekik szenteljük magunkat teljes önmegadással, — folytatta tovább az apa. — Imádkozunk értük, de bármikor is a szenvedések, nekünk nem szabad sírunk. Nekünk ninesnek többé könyünk!... No de most elég volt a beszélgetés, pihenésre kell térnie és tovább is türellemmel kell lennie. — Ha nem engedelmessékedik, pirongtatásban lesz részem önrét.

— Csak alam volt! — mondá egy sóhajlás kísérletében Marjay, ... mint egy önmegadással beszélve. Es visszaesett levertségébe, és szomoruan ismételtelte: — Csak alam volt!... De a javaslat tovább is tartott és az orvos, a ki naponta többször is eljött, kijelentette Veronika testvérnek, hogy immár minden veszély elmult és jót áll a felgyógyulásért. Azután — ezuttal először — beszéde elgyedtet a betegével, a kit eddig tartózkodott megszólítani, nehogy kifárasztja. Megnyugtatta őt, türelmeire intette s megígérte, hogy nemokora megenged neki kevés szórakozást is. Először is szabad lesz pár órára naponként fölkelnie, sőt barátait is elfogadhatja, fölve, hogy a látogatások nem lesznek nagyon hosszuk és őt magát nem beszéltek nagyon sokat. Marjay mindent megért, a mit csak kívántak tőle; nagyon örült az eltebe való visszatérésnek. Hiszen már csak alig merde remélni ezt a visszatérést, mert olyan sokat szenvedett az első időkben, hogy kétségbeesett volt s azt hitte, mindennek vége van. Az orvos ígéretei csakhamar megvalósultak, a beteg végre fölkelhetett. Ekkor Márton karjára támaszkodva, elhagyta ágyát, hogy a kandalló

